urme pe zăpadă și gheață

ÎN FAȚA NOULUI AN DE ÎNVĂȚĂMÎNT ÎN SCHI

Știri din ce în ce mai îmbucurătoare ne vestesc că, alături de cele 15 școli sportive și cele două licee cu clase de schi, în acest sezon vor funcționa în diferite colțuri ale țării, peste 30 centre de învățare a schiului, întărindu-ne convingerea că, în anii care vor urma, schiul va lua o mare amploare.

Adevărate pepiniere ale schiului de performanță, aceste școli au alimentat continuu loturile reprezentative cu elemente de valoare și au format o nouă generație de specialiști: profesori, antrenori, instructori. Ne place să sperăm că această infuzie de tineri va duce implicit la acel reviriment pe care-l așteptăm de atîția ani în schiul nostru.

Intenționăm ca în rîndurile care urmează să ne oprim puțin asupra unor probleme ale învățămîntului în noul sezon.

Este prea bine cunoscut faptul că două mari școli naționale — franceză și austriacă — situate la două extreme în ceea ce privește metodica învățării tehnicii, au influențat întreaga lume a schiului, adepții unei metode sau celeilalte întîlnindu-i și la noi. Fără a cădea în exclusivism, acest lucru ne-a permis să alegem acea linie metodică unică care în prezent se aplică în mod unitar și consecvent în toate unitățile de învățămînt mai sus menționate. De altfel cred că în curînd vom asista, pe plan internațional, spre binele schiului, la universalizarea unei metode de predare, desprinsă de orice prejudecată sau ambiție de supremație. Iar ceea ce a determinat aceasta, este faptul că schiul de competiție, produsul acestor școli, anulează orice barieră, contribuind la dezvoltarea schiului. Într-adevăr, oricine urmărește marile competiții internaționale, este uimit de asemănarea tehnicii concurenților indiferent de țara de unde provin și doar un specialist distinge acea notă personală care dă stilul fiecăruia. Duvillard, Schranz, Kidd, Thoeni, Cristea, Mir, Pal și atîția alții aparțin unor școli diferite dar au aceeași tehnică, singură personalitatea fiecăruia diferențîndu-i. Chiar începătorii de pretutindeni sînt aceiași.

Specialiști renumiți, ca H. Lanig, A. Corcoran, K. Gamma, G. Joubert sau J. Vuarnet, susțin că nu poate exista o tehnică de schi „de competiție" și o alta „de învățare", deși, aproape în toate țările, există o separație netă între cercurile schiului de competiție și cele ale învățării schiului. Punînd să funcționeze în relații strînse o școală de schi și un club de competiții, se constată o ameliorare constantă a tehnicii „de învățare", ea profitînd de ultimele descoperiri ale competiției. De aceeași părere sînt și specialiștii noștri care lucrează cu copii pe Valea Prahovei, Predeal sau Brașov, care au un strîns contact cu cluburile de performanță. Unitatea unei metode de învățare trebuie să rezide în faptul că toate sfaturile date, corectările făcute, deprinderile recomandate unui schior, să concure spre a-i da, în toate etapele învățării, o eficacitate maximă. Ea nu poate fi judecată decît la nivelul schiorului format, al randamentului pe toate terenurile, toate zăpezile și în competiții. Nu trebuie să existe niciodată contraziceri între mișcarea arătată unui începător, schior mijlociu sau bun și mișcarea executată de campioni.

Noi sîntem puși în fața unei evoluții constante a metodicii predării schiului și deci și metodele noastre trebuie să le perfecționăm și, mai ales, programele de studii. Nu ar trebui orientat învățămîntul schiului la copii utilizînd mai bine simțul echilibrului, instinctul, excepționalul dar al imitației, pregătind schiorul să reacționeze în funcție de pantă, de zăpadă, de viteză și de raza virajului? Acest scop este atins, educînd simțurile, propunîndu-i mișcări și nu „poziții", impunîndu-i un comportament mereu adaptat la teren și la scopul urmărit. Nu ar trebui ca, pentru elevii mai dotați, tehnica să se adapteze particularităților lor, utilizînd tot arsenalul virajelor și mijloacelor speciale ale cursei, permițîndu-le un acces mai rapid spre un schi mai instinctiv? Nu ar trebui utilizat mai bine studiul coborîrii pentru a îmbunătăți viteza și a-l utiliza ca ajutor tehnic? Nu ar trebui lărgit bagajul de cunoștințe și deprinderi al schiorilor pe care să-l aplice diferențiat în funcție de condițiile și situațiile întîlnite? În fine, nu ar trebui să se manifeste mai multă exigență în însușirea tehnicii de bază, pentru a nu mai întîlni schiori în loturile reprezentative cu serioase deficiențe care le frînează progresul?

De foarte multe ori, instruirea capătă caracterul unei didacticizări excesive, neglijîndu-se faptul că conceptul motor în schi sînt entuziasmul și întrecerea. Entuziasmul se naște în mare parte din plăcerea pe care o încearcă schiorul în frumusețea peisajului și a locului de lucru, a alunecării, a obstacolelor pe care le depășește și, mai ales, a progreselor pe care le înregistrează zilnic. La început schi-jocul (de care nu se dispensează nici marii performeri, sub forma acrobației pe schi sau a jocurilor de virtuozități tehnice etc.), aplicațiile în teren, mai apoi varietatea lecțiilor, organizate pentru însușirea tehnicii, și concursurile, constituie cerințe obligatorii ale activității. Prezența întrecerii este un lucru firesc, deoarece copiii imită voluntar pe cei mai virstnici. Cuvintele „eu alunec mai iute ca tine" sau „eu sar mai mult ca tine" constituie însuși începutul jocurilor lor. Pentru aceasta, își trasează mici piruli, marchează slalomuri pe măsura lor, ridică trambuline pentru sărituri și oricînd au ocazia să se provoace la întrecere. Competiția descătușează niște resorturi psihice și fizice nebănuite. Progresul pe care-l înregistrează un schior participant la multe concursuri, în comparație cu altul care are aproape aceleași aptitudini dar evită cursele, este net superior. Iată de ce considerăm că a-i lipsi de aceste stimulente înseamnă fie a te opune naturii lor, fie a obține îndubitabil plafonarea. Iar inițiativa trebuie să ne aparțină în primul rînd nouă, renunțînd la „schiul practicat pe metru pătrat", întreruperea prea des a alunecării, pisarea pînă la saturație a unor mișcări descompuse din diferite elemente tehnice, preferința pentru explicații în dauna demonstrației etc.

Activitatea competițională, mult îmbunătățită față de trecut, și promisiunile pentru o mai susținută muncă cu copiii pe plan local, sub raport competitiv, alături de un proces instructiv-educativ mai bine organizat și desfășurat, ne întăresc convingerea că pășim pe un drum bun în acest sezon. Succes în noul an de învățămînt!

Ion MATEI

ÎNVĂȚAȚI SCHIUL

(Urmare din pag. 1)

deu tehnic derivat din coborîrea directă, tehnica alpină cunoaște și două variante ale sale pentru frînare în **coborîre oblică**. Este vorba de ju-

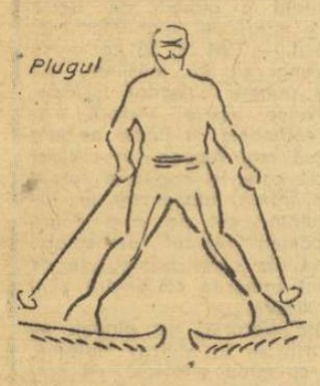

mătate plug spre vale și jumătate plug spre deal. Din **coborîrea oblică** cu menținerea poziției descrise, pentru frînare, **numai unul** din schiuri (fie cel din deal, fie cel din vale) are coada depărtată față de axul alunecării. Mai eficace este varianta spre vale, în care schiul din deal este director, iar cel din vale deschis în jumătate plug și așezat pe muchia internă, realizează frînarea proporțional cu apăsarea ce se exercită asupra sa.

Dar plugul nu înseamnă numai frînare și oprire. El dă posibilitate începătorului să ocolească, să-și aleagă traseul dorit într-o coborîre, să evite denivelările, obstacolele, prin procedeul cunoscut sub numele de **ocolirea din plug. Pornind direct pe o pantă,** schiorul ia poziția de plug prin împingerea laterală a cozilor, cu greutatea egală pe ambele picioare. Prin trecerea **progresivă** a greutății corpului pe unul din schiuri, prin accentuarea cantării schiului încărcat și prin crearea unui **impuls de rotație** (de pivotare), datorită aplecării corpului pe acest schiu, înaintarea nu mai este rectilinie, ci se angajează într-o curbă lentă, frînată, sigură. Corpul rămîne permanent cu fața spre schiuri, adică nu se răsucește lateral spre deal sau spre vale. Într-o succesiune de ocoliri din plug, schiurile rămîn **permanent** în poziție convergentă (adică în plug), cu virfurile la aceeași înălțime și corpul orientat pe direcția de ocolire. Articulațiile gleznă-genunchi-sold sînt semiflectate; brațele îndoite, în poziție normală, poate ușor mai depărtate de corp, cu bastoanele îndreptate cu virfurile înapoi.

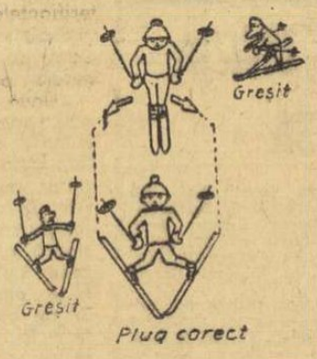

Independența de mișcare, și libertatea de acțiune presupun un act de curaj, un act de voință, așa că, fără prea lungă pledoarie, vă invităm să abordați pante mai aspre, mai lungi și mai repezi, folosind mișcările și schițele pe care vi le-am prezentat. Veți simți cum vă cresc aripi. Succes.

Obiectivul nr. 1 al anului — C. M. de la Bolzano

Popicarii noștri fruntași au în acest an o misiune de mare răspundere: apărarea prestigiului internațional al sportului popicelor din România la cea de a VIII-a ediție a campionatelor mondiale. După cum se știe, la ultima confruntare mondială — Linz 1968 — popicarii români au avut o comportare excelentă, cucerind medalia de aur la echipe femei și cea de argint la echipe bărbați.

Pentru C.M. '70, care vor avea loc între 24 și 30 mai în orașul italian Bolzano, pregătirile au început, după cum e și firesc din primele zile ale anului. În ceea ce ne privește, de alaltăieri, cele două loturi se află la Poiana Brașov, unde, sub îndrumarea antrenorilor **Al. Andrei** (lotul feminin), **F. Popescu** (lotul masculin) și a profesorului de educație fizică **R. Cernat**, urmează un program complex de pregătire. Antrenamentul tehnic al celor 20 de popicari fruntași, care are loc din două în două zile, se desfășoară pe arenele Metrom și Flacăra din Brașov. Federația de specialitate a introdus în cele două loturi o serie de sportivi tineri, care în ultima perioadă au avut o comportare constant bună: junioarele **Ildico Jijie** (C.S.M. Reșița), **Voichița Babuțiu** (U.T. Arad), precum și senioara **Mariana Antuș** (Hidromecanica Brașov) la fete, **C. Voicu** (Voința București), **I. Fodor** (Voința Tg. Mureș) ambii juniori, sub 23 de ani, ultimul an de juniorat la popice, și **Al. Vrînceanu** (Rapid București). Dintre „veterani", care în urmă cu patru ani, la C.M. din București, ne-au adus două titluri mondiale la băieți, lipsește reușeanul C. Rădulescu; anul trecut el a avut o comportare cu mari fluctuații, obținînd, de regulă, rezultate modeste, cu mult sub 900 p d.

Loturile vor sta pînă la 21 ianuarie la Poiana, după care jucătorii se vor întoarce la echipele lor unde își vor continua pregătirile. Ultimul examen care va definitiva cele două echipe reprezentative pentru întrecerile de la Bolzano va fi returul campionatului diviziei A.

Minusuri în turul diviziei A de baschet

(Urmare din pag. 1)

cazuri noutățile reținute de antrenorii noștri nu au fost adaptate creator la specificul echipelor, fiecare considerînd ca verigă fundamentală în pregătirea echipei, mai ales unele aspecte ale pregătirii tactice (cu precădere atacul pozițional), neglijînd pregătirea fizică generală și chiar cea specifică.

Din această cauză se joacă prea lent, prea studiat, prea BĂTRÎNEȘTE. Pe parcursul partidelor, perioade întregi se ține mingea mult și inutil, pentru ca atunci cînd în adevăr este nevoie de acțiuni bine gîndite, de păstrarea unui avantaj în finalul partidei, să se precipite, să se grăbească și să greșească, că copilărește. Un exemplu concludent ni l-a oferit chiar derbyul campionatului, Steaua — Dinamo, cînd echipa Dinamo avea un avantaj de 3 puncte la un minut de joc și prin Dragomirescu (care totuși jucase foarte bine) a pierdut mingea numai după 12 secunde printr-o pasă pripită, iar Chivulescu a aruncat la fel de nejustificat de la distanță cînd mai avea la dispoziție încă 13 secunde, deci suficient timp pentru a se crea o situație favorabilă unei aruncări la coș din pătrundere.

Dar exemple de acestea se pot da foarte multe, situațiile repetîndu-se.

Cea mai delicată problemă este aceea a preciziei în aruncările la coș, de sub panou și mai ales de la semidistanță. Așa cum spuneam mai înainte, se caută un joc studiat, combinativ, dar cînd acțiunea trebuie concretizată, se ratează. Această lipsă de precizie este evidentă mai ales cînd fiecare echipă are în față o apărare în zonă, lăsîndu-se false impresii că apărarea este aceea care este deosebit de eficace și nu lipsa de „coș". Desigur nu sînt prea greu de ghicit cauzele ratărilor: nu se acordă suficient timp pentru perfecționarea preciziei în acest procedeu de bază al jocului.

Aceste lipsuri evidente în comportarea echipelor noastre de club, în cadrul jocurilor de campionat, nu mai pot fi scuzate, deoarece de mai mulți ani Colegiul central al antrenorilor a elaborat DIRECȚIILE PRINCIPALE ALE PROCESULUI DE INSTRUIRE ȘI JOC, a efectuat mai multe consfătuiri și cursuri. Aplicarea indicațiilor se lasă însă așteptată.

Ignorarea acestor indicații are implicații complexe în întîlnirile internaționale oficiale, Cupa campionilor și Cupa cupelor, echipele noastre nu au obținut rezultate mulțumitoare; echipele reprezentative de seniori, senioare, tineret, juniori nu se pot desprinde din plutonul de mijloc al clasamentelor datorită acelorași cauze.

La toate aceste lipsuri, s-au adăugat, în ultimul timp, și unele abateri de la disciplina sportivă, în care sînt incluși atît sportivi, cît și antrenori. Din ce în ce mai frecvent jucătorii și jucătoarele noastre, în cadrul meciurilor de campionat, în loc să se concentreze asupra acțiunilor și sarcinilor de joc, „arbitrează", protestează la orice decizie, fapt pentru care penalizările arbitrilor și pedepsele dictate de comisia centrală de educație și disciplină sînt numeroase.

Aceste acte de indisciplină, care umbresc desfășurarea jocurilor, au urmări și în confruntările internaționale, unde sîntem printre puținii penalizați cu greșeli tehnice și acestea uneori chiar în momentele decisive ale jocurilor.

Conducerile cluburilor și antrenorii echipelor trebuie să ia cele mai indicate măsuri pentru înlăturarea acestor atitudini.

O contribuție deosebită în disciplinarea sportivilor și antrenorilor o pot avea și oficialii jocurilor, respectiv ARBITRII, care trebuie să respecte hotărîrile precise ale Biroului Federației române de baschet atît înaintea începerii jocurilor, cît și în timpul lor.

În acest tur de campionat se pare că arbitrii noștri au condus cu mai multă competență jocurile și au început să se integreze din ce în ce mai mult în concepția modernă de arbitraj. Totuși, foarte mulți exagerează în interpretarea luptei pentru minge (contactul personal, recuperările, capacul) frînînd astfel tendința de angajament fizic.

Colegiul central al arbitrilor are obligația să întreprindă acțiuni mai eficace pentru a crea tuturor arbitrilor posibilitatea unei interpretări moderne a acestor situații și astfel să-și aducă contribuția necesară ridicării potențialului de joc.

ÎN AȘTEPTAREA UNUI VERDICT

● 12 echipe masculine la turneul olimpic? ● Comitetul executiv al C.I.O. — acord de principiu ● C.M. și C.E., criterii de calificare?

Serviciul de presă „Olympia Press" din München a transmis în buletinul său din decembrie o știre de senzație pentru lumea voleibalistică: **„douăsprezece echipe** (în loc de 10, cum se hotărîse inițial — n.n.) își vor disputa **turneul olimpic masculin de volei în 1972, la München. Comitetul executiv al C.I.O. a hotărît să prezinte această cerere a Federației Internaționale de Volleyball la reuniunea plenară a C.I.O. care va avea loc în mai 1970, la Amsterdam. Această propunere, care corespunde, de asemenea, dorinței organizatorilor J.O. de la München, va permite ca turneul să se dispute în două grupe de cîte 6 echipe. Ea garantează, pentru prima oară în volei, obținerea medaliilor prin meciuri finale. Dacă C.I.O. adoptă acest nou sistem de desfășurare, se prevede ca și turneul feminin să se dispute. de asemenea, în două grupe de cîte 4 echipe, cu finale...**"

De fapt, conținutul acestei știri corespunde dorințelor unor cercuri mult mai largi — exprimate nu de mult și de ziarul nostru, care s-a pronunțat atît pentru mărirea numărului de echipe (și nu numai la masculin), cît și pentru găsirea unei noi formule, mai economicoase, de disputare a turneului, astfel încît el să nu fie obositor și nici să depășească, prin înmulțirea echipelor, numărul convenabil de zile de concurs. Iată că F.I.V.B. a găsit soluții acceptabile care, chiar dacă nu se identifică cu cele propuse de noi, au același efect.

Includerea acestei propuneri de către Comitetul executiv al C.I.O. în programul dezbaterilor din cadrul plenarei forului internațional olimpic înseamnă deja o acceptare de principiu a ideii și o garanție a înfăptuirii ei. În cazul unui acord și al plenarei C.I.O., de la Amsterdam, turneul masculin de volei ar satisface doleanțele multor federații naționale, permițînd, pe de o parte, participarea din toate continentele, iar pe de altă parte excluderea eventualității ca 3—4 echipe europene de recunoscută valoare să lipsească de la Jocurile Olimpice.

Considerînd deci realizabilă propunerea vizînd mărirea numărului de echipe masculine la 12, rămîne de văzut care va fi criteriul calificării. Se știe că au asigurată participarea primele două clasate la ediția precedentă, echipele U.R.S.S. și Japoniei, țara organizatoare (R. F. a Germaniei) și campioanele celor 5 continente (sau cele clasate pe locul secund în campionatele Europei și Asiei, dacă U.R.S.S. și, respectiv, Japonia devin campioane continentale). În total 8 formații. În formula inițială (cu 10 echipe) a turneului olimpic, celelalte două locuri urmau să fie obținute la C.M. din Bulgaria. Acum, cînd perspectiva existenței a patru locuri este aproape, se pune problema repartizării lor. Avînd în vedere superioritatea voleiului european, considerăm ca un loc să fie acordat la C.E. din 1971 (Italia), iar celelalte 3 la C.M. de anul viitor.

Și iată rațiunea pentru care credem această variantă mai potrivită: se știe că valoarea voleiului de pe celelalte continente este mult inferioară în comparație cu cea a voleiului european. Așa că organizarea unui turneu special de calificare ar avea ca rezultat tot calificarea formațiilor europene. Pe de altă parte, plasarea unui loc la C.E. ar da un plus de interes acestei competiții. Dacă însă se invocă instaurarea unei depline echități, atunci nu rămîne decît ca toate cele 4 locuri disponibile să fie repartizate la C.M., în această situație toate echipele participante la mondiale avînd posibilitatea — teoretică — de a se califica pentru München. În orice caz, una dintre aceste două soluții merită în primul rînd atenția.

Dar, deocamdată, să așteptăm verdictul de la Amsterdam.

Aurelian BREBEANU

Clasamente la încheierea turului în divizia B

FEMININ, SERIA I

1. Univ. Cluj	11	11	0	33	1	22
2. Spartac Buc.	11	10	1	30	12	21
3. Corvinul Deva	11	8	3	27	14	19
4. Drap. r. Sibiu	11	7	4	25	13	18
5. U.T. Arad	11	7	4	27	17	18
6. Medicina Cluj	11	5	6	21	24	16
7. Viit. Bistrița	11	5	6	16	24	16
8. Sănătatea Arad	11	4	7	18	24	15
9. Med. Tg. Mureș	11	4	7	16	27	15
10. Voința Brașov	11	3	8	14	25	14
11. Voința Zalău	11	2	9	9	26	13
12. Voința Sibiu	11	0	11	6	33	10

SERIA A II-A

1. Univ. Craiova	10	10	0	30	4	20
2. Sănătatea Tîrg.	10	7	3	23	18	17
3. Constr. Buc.	10	6	4	24	19	16
4. Univ. Buc.	10	6	4	21	19	16
5. Viitorul Buc.	10	5	5	20	18	15
6. Politehnica Gl.	10	5	5	16	20	15
7. Fl. roșie Buc.	10	4	6	21	21	14
8. Voința C-ța.	10	4	6	18	22	14
9. A.S.E. Buc.	10	4	6	17	22	14
10. Prog. Rm. Sărat	10	2	8	13	25	12
11. Univ. Iași	10	2	8	12	27	12

Echipa Institutului pedagogic din Bacău s-a retras din campionat.

MASCULIN, SERIA I

1. Univ. Cluj	11	10	1	32	11	21
2. Alumina Or.	11	8	3	29	18	19
3. Polit. Bv.	11	8	3	27	19	19
4. C.F.R. Tim.	11	7	4	28	19	18
5. Voința Arad	11	7	4	24	21	18
6. Ind. s. C. Turzii	11	6	5	28	20	17
7. Met. Huned.	11	6	5	22	19	17
8. C.F.R. Cluj	11	5	6	19	25	16
9. Voința B.M.	11	4	7	13	24	15
10. A.S.A. Sibiu	11	3	8	18	27	14
11. Univ. Timiș.	11	2	9	12	30	13
12. Silvania Șimleul S.	11	0	11	14	33	11

SERIA A II-A

1. I.E.F.S. Buc.	11	11	0	33	10	22
2. Polit. Iași	11	9	2	30	13	20
3. Farul C-ța	11	7	4	25	16	18
4. Medicina Buc.	11	7	4	24	19	18
5. Electra Buc.	11	6	5	26	21	17
6. Aurora Buc.	11	6	5	26	22	17
7. Vagonul Pl.	11	6	5	23	23	17
8. Electroputere Craiova	11	4	7	22	20	15
9. Constr. Sv.	11	4	7	19	26	15
10. Știința Petroșani	11	3	8	9	26	14
11. Viitorul Săvinești	11	2	9	16	29	13
12. „U" Buc.	11	1	10	15	32	12

CE NE SPUN CIFRELE

● Numărul prezențelor în listele celor mai buni performeri europeni s-a triplat ● Doar craulîștii au marcat o creștere semnificativă ● Un studiu comparativ grăitor ● Recuperarea terenului pierdut se face într-un ritm lent

Evoluția pe o linie ușor ascendentă a înotătorilor fruntași, în anul 1969, este o realitate. Exprimată prin cele 18 corecturi (la 29 de probe olimpice) la recordurile naționale, ca și prin faptul că mediile primelor 5 performanțe — cu mici excepții — sînt superioare celor din sezonul 1968, linia progresivă pe care o urmează de cîțiva ani încoace recordmanii și campionii țării este reflectarea unor certe posibilități. **Marian Slavic, Agneta Șterner, Vasile Costa** s-au numărat în permanență printre protagoniștii concursurilor internaționale (Syracusa, Kiev, Varșovia, Bruck a.d. mur sau Bratislava) la care s-au aliniat: tînărul **Liviu Copcealău** a fost prezent în 3 finale ale „europenelor" de juniori. În fine, un prim nucleu al unei echipe reprezentative masculine este pe cale de a se profila. Sînt semne încurajatoare, care vădesc victoria ambiției și a totalei dăruiri asupra unor condiții de lucru dificile, pe care nimeni nu le contestă.

Dacă în anul 1968, de pildă, listele celor mai buni 50 de performeri ai continentului cuprindeau doar 6 prezențe românești, după 12 luni numărul lor s-a triplat:

MASCULIN — **100 m liber:** 1. L. Ilicev (U.R.S.S.) 53,5.... 16. **M. Slavic** 55,2; **200 m liber:** 1. H. Fassnacht (R.F.G.) 1:56,5—rec. european,... 32. **M. Slavic** 2:02,9; **100 m spate:** 1. **R. Matthes** (R.D.G.) 57,3—rec. mondial,... 36. **Z. Giurasa** 63,9; **200 m spate:** 1. R. Matthes 2:06,4—rec. mondial,... 46. **Giurasa** 2:21,4; **100 m bras:** N. Pankin (U.R.S.S.) 65,8—rec. mondial.... 11. **V. Costa** 69,1, 28. A. Soptereanu 70,9; **200 m bras:** Pankin 2:25,4—rec. mondial.... 18. **Costa** 2:33,5, 34. **P. Teodorescu** 2:36,5; **100 m delfin:** 1. V. Nemșilov (U.R.S.S.) 57,8—rec. european, ...36. **A. Covaci** 61,2; **200 m delfin:** 1. M. Woodrofe (Anglia) 2:07,8—rec. european,... 45. **Covaci** 2:17,5; **200 m mixt:** Matthes 2:13,5—rec. european egalat,... 16. **Slavic** 2:18,2;

FEMININ — **200 m liber:** 1. G. Wetzko (R.D.G.) 2:08,9—rec. european,... 42. **Cr. Balaban** 2:20,8; **100 m spate:** 1. **T. Lekveișvili** (U.R.S.S.) 68,2,... 12. **A. Andrei** 70,7; **100 m bras:** 1. D. Bjedov (Iugoslavia) 1:17,2,... 34. **Cr. Stănescu** 1:20,9; **100 m delfin:** 1. A. Gyarmaty (Ungaria) 65,5,... 20. **A. Șterner** 70,2, 47. **N. Ștefănescu** 71,7; **200 m delfin:** 1. H. Lindner (R.D.G.) 2:21,6,... 14. **A. Șterner** 2:35,4; **200 m mixt:** 1. M. Grunnert (R.D.G.) 2:27,5—rec. european,... 29. **Cr. Balaban** 2:36,2; **400 m mixt:** 1. E. Stolte (R.D.G.) 5:20,5,... 29. **Balaban** 5:39,4.

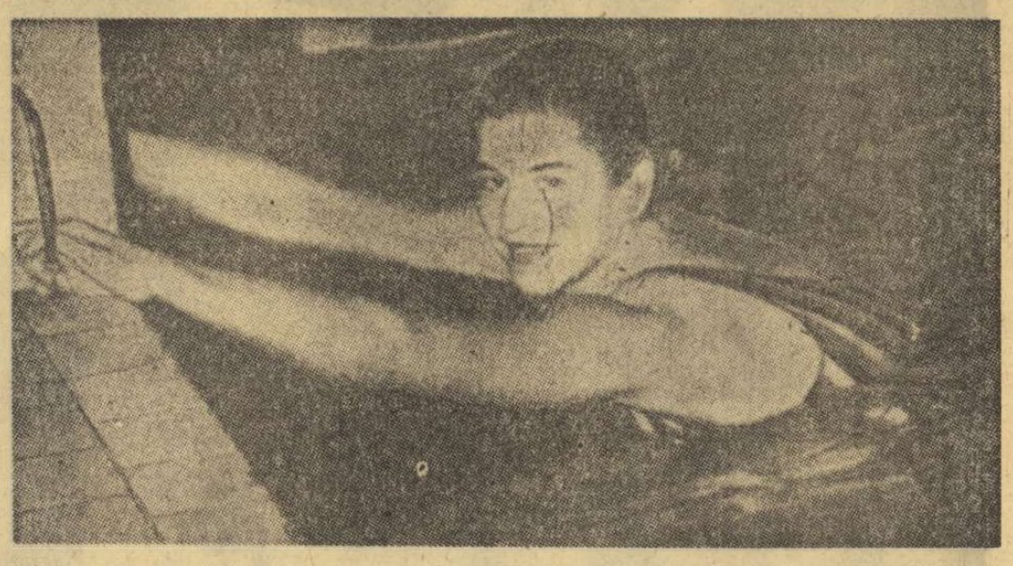

Anca Georgescu, campioana și recordmana brasistelor, se pregătește continuu în aceste zile
Foto: V. BAGEAC

Interesant ni se pare, îndeosebi, crescendo-ul craulîștilor. La sfîrșitul anului 1968 aveam cîte 4 înotători care coborau sub 59,0 la „sută" și, respectiv, 2:10,0 la 200, iar astăzi numărul lor s-a dublat. Datorită acestui fapt, echipa națională, angrenată în competițiile internaționale oficiale, a putut face față în mod onorabil.

RITMUL DE CREȘTERE ESTE TOTUȘI SCĂZUT

Îmbunătățirea „cronometrelor" de la un sezon la altul este fără îndoială un semn al progresului pe planul natației noastre. Problema trebuie privită însă sub un unghi mai amplu. Am putea aprecia capozitivă activitatea înotătorilor noștri, încadrînd-o în limitele hotarelor țării, ca un fapt pozitiv; marea majoritate a tinerilor sportivi, în special, au încheiat anul 1969 cu recorduri personale. Dar cifrele nu pot fi luate în considerare în mod izolat, și pentru a le stabili adevărata valoare, ele trebuie tot timpul comparate cu cele obținute pe plan european, dacă nu și mai mult. Or, tocmai din această confruntare vom putea obține o viziune reală asupra situației din natația românească și progresul ei (a se citi ritmul de creștere a rezultatelor). Pentru aceasta vom recurge la un studiu comparativ al mediilor primelor 5 performanțe înregistrate pe plan mondial, european și național.

Ce ne demonstrează tabelul alăturat? În primul rînd, faptul că față de anul 1964, de pildă, diferențele ce ne despart de fruntașii acestui sport au scăzut mult, dar ele au rămas totuși — mai ales în probele pe distanțe mai lungi — considerabile. Alăturînd mediile din 1968 și 1969 vom constata un progres constant doar în probele masculine de craul. În rest, o creștere ușoară, nesemnificativă (la 100 m spate, 200 m delfin, 200 m și 400 m mixt masculin, 200 m, 400 m și 800 m liber, 100 m și 200 m delfin) sau o directă stagnare.

Cifrele din studiul comparativ ne indică, așadar, un progres pe plan general, în care trebuie încadrat și saltul înotătorilor români. Dar — și trebuie subliniat acest lucru — ritmul este același, la nivelul recordurilor mondiale și europene, pe de-o parte, și la cel al recordurilor naționale, pe de alta. Și a ne mulțumi cu acest gen de progres înseamnă o abdicare voluntară în fața rămînerii în urmă, căreia continuă să i se plătească tribut greu pe plan internațional.

Adrian VASILIU

	1964	1968	1969
MASCULIN			
100 m l	53,2 (3,8) — 53,9 (3,2) — 59,1	52,7 (4,4) — 53,7 (3,4) — 57,1	53,0 (3,7) — 53,9 (2,8) — 56,7
200 m l	— — — —	1:55,7 (11,2) — 1:56,1 (8,8) — 2:06,9	1:56,3 (9,6) — 1:58,1 (7,8) — 2:05,9
400 m l	4:14,1 (30,9) — 4:20,2 (24,8) — 4:45,0	4:07,4 (28,5) — 4:14,1 (21,8) — 4:35,2	4:06,7 (23,3) — 4:11,3 (18,7) — 4:30,0
1500 m l	17:02,5 — 17:31,1 — 19:43,0 (2:40,5) (2:11,9)	16:28,6 — 16:59,0 — 18:33,3 (2:04,7) (1:34,3)	16:26,1 — 16:52,4 — 18:23,1 (1:37,0) (1:30,7)
100 m s	60,5 (8,5) — 61,3 (7,7) — 69,0	59,8 (5,6) — 60,4 (5,0) — 65,4	59,3 (4,9) — 60,3 (4,4) — 64,7
200 m s	2:11,8 (19,1) — 2:15,4 (15,5) — 2:30,9	2:08,8 (13,8) — 2:11,7 (10,9) — 2:22,6	2:08,3 (15,0) — 2:11,9 (11,4) — 2:23,3
100 m b	67,7 (7,7) — 69,2 (6,2) — 75,4	66,9 (5,2) — 67,3 (4,8) — 72,1	66,9 (5,3) — 67,1 (5,1) — 72,2
200 m b	2:28,8 (15,7) — 2:30,3 (14,2) — 2:44,5	2:28,3 (10,4) — 2:28,4 (10,3) — 2:38,7	2:26,6 (12,2) — 2:27,5 (11,3) — 2:38,8
100 m d	57,7 (9,3) — 60,0 (7,0) — 67,0	56,9 (5,6) — 58,6 (3,9) — 62,5	57,0 (6,5) — 58,2 (5,3) — 63,5
200 m d	2:08,5 (25,1) — 2:12,6 (21,0) — 2:33 6	2:06,9 (15,8) — 2:09,2 (13,5) — 2:22,7	2:07,7 (14,4) — 2:08,5 (13,6) — 2:23,1
200 m m	— — — —	2:12,3 (11,5) — 2:15,1 (8,7) — 2:23,8	2:12,3 (10,5) — 2:14,4 (8,4) — 2:22,8
400 m m	4:49,5 (47,7) — 4:58,1 (39,1) — 5:37,2	4:41,1 (31,8) — 4:49,2 (23,7) — 5:12,9	4:41,5 (30,8) — 4:45,8 (26,5) — 5:12,3
FEMININ			
100 m l	60,1 (3,7) — 62,5 (3,3) — 68,8	59,4 (7,0) — 60,7 (5,7) — 66,4	59,9 (5,6) — 60,1 (5,4) — 66,5
200 m l	— — — —	2:07,8 (20,9) — 2:12,4 (16,3) — 2:28,7	2:09,1 (17,1) — 2:13,5 (12,7) — 2:26,2
400 m l	4:42,4 (44,3) — 4:51,5 (35,2) — 5:26,7	4:28,4 (46,1) — 4:41,4 (33,1) — 5:14,5	4:29,4 (42,2) — 4:41,0 (30,6) — 5:11,6
800 m l	— — — —	9:18,7 — 9:46,4 — 10:54,3 (1:35,6) (1:07,9)	9:38,2 — 9:42,2 — 10:49,0 (70,8) (66,8)
100 m s	68,2 (9,6) — 69,4 (8,4) — 77,8	66,9 (7,7) — 68,7 (5,9) — 74,6	66,9 (8,2) — 68,7 (6,4) — 75,1
200 m s	— — — —	2:24,7 (18,3) — 2:29,5 (13,5) — 2:43,0	2:25,0 (20,0) — 2:29,5 (15,5) — 2:45,0
100 m b	1:18,2 (8,5) — 1:18,5 (8,2) — 1:26,7	1:15,4 (7,5) — 1:16,2 (6,7) — 1:22,9	1:16,6 (6,3) — 1:17,3 (5,6) — 1:22,9
200 m b	2:46,7 (19,5) — 2:46,7 (19,5) — 3:06 2	2:42,6 (16,2) — 2:45,4 (13,4) — 2:58,8	2:45,6 (13,1) — 2:46,3 (12,4) — 2:58,7
100 m d	65,8 (11,2) — 67,6 (9,4) — 77,0	64,9 (7,6) — 66,8 (6,0) — 72,5	65,9 (6,1) — 66,6 (5,4) — 72,0
200 m d	— — — —	2:22,5 (20,4) — 2:26,5 (16,4) — 2:42,9	2:22,5 (19,7) — 2:29,2 (13,0) — 2:42,2
200 m m	— — — —	2:25,5 (18,0) — 2:30,9 (12,6) — 2:43,5	2:27,7 (15,9) — 2:30,3 (13,3) — 2:43,6
400 m m	5:20,5 (51,5) — 5:30,2 (41,8) — 6:12,0	5:11,5 (41,6) — 5:21,9 (31,2) — 5:53,1	5:12,7 (38,9) — 5:22,0 (29,6) — 5:51,6

(Notă: cele 3 coloane reprezintă, în ordine, mediile primelor 5 performanțe din lume, Europa și România, iar între paranteze se află diferențele dintre mediile respective și cele românești).

O anchetă în lumea atletismului

Recordurile mondiale ale anului 2000!

Își spun părerea asupra nivelului viitoarelor recorduri o seamă de personalități marcante: **Jozsef Sir** — membru în consiliul I.A.A.F., **Iolanda Balaș-Söter, Heinz Vogel, Gheorghe Zîmbreșteanu, Vladimir Otkalenko, Gisela Birkemeyer, Toni Nett, Gaston Roelants, Bill Toomey, Giuseppe Dordoni, Jean Keller, Nicolae Mărășescu** și cuplul olimpic **Viorica Viscopoleanu — Lia Manoliu.**

Citiți amănunte în paginile 213—219 din

almanahul sportul